

51

נצבים Nitzavim

Deuteronomy 29:9-30:20

- 9 You stand this day, all of you, before your God הוהי —your tribal heads, your elders, and your officials, every householder (householder Lit. “participant whose involvement defines the depicted situation.” Moses’ description of those present treats their social station as more germane than their gender. Trad. “[all the] men.” See the first note at 1.31.) in Israel, אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל:
- 10 your children, your wives, even the stranger טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך:
- 11 to enter into the covenant of your God הוהי, which לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום:
- 12 in order to establish you this day as God’s people and in order to be your God, as promised you and as sworn to your fathers Abraham, Isaac, and Jacob. למען הקים אתך היום | לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב:
- 13 I make this covenant, with its sanctions, not with ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת:
- 14 but both with those who are standing here with us כִּי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:
- 15 Well you know that we dwelt in the land of Egypt כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:
- 16 and you have seen the detestable things and the ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמקם:
- 17 Perchance there is among you some man or woman, or פריש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פריש בכם שרש פרה ראש ולענה:
- 18 (In this verse and the next, grammatically וְהִיא בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבַר־יְהוָה הָאֵלָּה הַזֶּה וְהַתְּבַלֵּךְ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בַשְׂרָרוֹת לִבִּי אֲלֶךְ לְמַעַן סִפּוֹת הַרְנוּהָ אֶת־הַצִּמָּאָה:

- 19 לא־יאבֶּה יְהוָה סִלֹּת לֹא כִּי אֲזִי יַעֲשֶׂן אֶף־יִהְיֶה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרִבְצָה בּוֹ כְּלִי־הָאֵלֶּה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמִתָּה יִהְיֶה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:
- 20 וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעָה מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲלוֹת הַבְּלִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה:
- 21 וְאַמֵּר הַדּוֹר הָאָחֳרֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקִימוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנִּכְלִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאַרְץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מַלְכוֹת הָאָרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ:
- 22 וְכָל־עֲשֹׁב כְּמִהַפְּכֹת סֹדִם וְעִמְרָה אֲדָמָה (וּצְבִיִּים) [וּצְבוּלִים] אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה בְּאָפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ:
- 23 וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹלִים עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת מִהַ חֲרֵי הָאָף הַגָּדוֹל הַזֶּה:
- 24 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיָאֻם אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 25 וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם:
- 26 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהוּא לְהַבְיֵא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה:
- 27 וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאָף וּבְחִמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכֵם אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה:
- 28 הַנְּסֻתֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
- 19 will never forgive that party. (that party Moved up from v. 19 for clarity.) Rather, יהוה's anger and passion will rage against them, till every sanction recorded in this book comes down upon them, and יהוה blots out their name from under heaven.
- [As for such a clan or tribe,] יהוה will single it out from all the tribes of Israel for misfortune, in accordance with all the sanctions of the covenant recorded in this book of Teaching.
- And later generations will ask—the children who succeed you, and foreigners who come from distant lands and see the plagues and diseases that יהוה has inflicted upon that land,
- all its soil devastated by sulfur and salt, beyond sowing and producing, no grass growing in it, just like the upheaval of Sodom and Gomorrah, Admah and Zeboiim, which יהוה overthrew in fierce anger—
- all nations will ask, “Why did יהוה do thus to this land? Wherefore that awful wrath?”
- They will be told, “Because they forsook the covenant that יהוה, God of their ancestors, made with them upon freeing them from the land of Egypt;
- they turned to the service of other gods and worshiped them, gods whom they had not experienced (whom they had not experienced See note at 11.28.) and whom [God] had not allotted (allotted See 4.19–20.) to them.
- So יהוה was incensed at that land and brought upon it all the curses recorded in this book.
- יהוה uprooted them from their soil in anger, fury, and great wrath, and cast them into another land, as is still the case.”
- Concealed acts concern our God יהוה; but with overt acts, it is for us and our children ever to apply all the provisions of this Teaching.

30

- וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־לִבְכֶּךָ בְּכָל־הַגּוֹלִים אֲשֶׁר הִדִּיתִיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה:
- 1 When all these things befall you—the blessing and the curse that I have set before you—and you take them to heart amidst the various nations to which your God יהוה has banished you,

- ושבת עדיהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך
היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:
- ושל יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושל וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה:
- אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם
יקחך:
- והביאך יהוה אלהיך אליהארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה
והיטבך והרבך מאבותיך:
- ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב ורעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך:
- ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איבך ועל שונאיך אשר
רדפך:
- ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום:
- והותרך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפלי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
כאשר שש על אבותיך:
- כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזו כי תשוב אליהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך:
- כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא תפלא היא ממך ולא
רחקה הוא:
- 2 and you return to your God יהוה, and you and your children heed God's command with all your heart and soul, just as I enjoin upon you this day,
- 3 then your God יהוה will restore your fortunes (fortunes Others "captivity.") and take you back in love. (and take you back in love More precisely, "take you in; restore your standing." The image is of a (typically male) householder, who has the authority to determine the standing of his household's members, especially as heirs. Cf. Hos. 1.6; 2.6; 2.25; 14.4; Isa. 54.8; Ps. 103.13. See the Dictionary under "householder.") [God] will bring you together again from all the peoples where your God יהוה has scattered you.
- 4 Even if your outcasts are at the ends of the world, (world Lit. "sky.") from there your God יהוה will gather you, from there [God] will fetch you.
- 5 And your God יהוה will bring you to the land that your fathers possessed, and you shall possess it; and [God] will make you more prosperous and more numerous than your ancestors.
- 6 Then your God יהוה will open up (open up Others "circumcise.") your heart and the hearts of your offspring—to love your God יהוה with all your heart and soul, in order that you may live.
- 7 Your God יהוה will inflict all those curses upon the enemies and foes who persecuted you.
- 8 You, however, will again heed יהוה and obey all the divine commandments that I enjoin upon you this day.
- 9 And your God יהוה will grant you abounding prosperity in all your undertakings, in your issue from the womb, the offspring of your cattle, and your produce from the soil. For יהוה will again delight in your well-being as in that of your ancestors,
- 10 since you will be heeding your God יהוה and keeping the divine commandments and laws that are recorded in this book of the Teaching—once you return to your God יהוה with all your heart and soul.
- 11 Surely, this Instruction which I enjoin upon you this day is not too baffling for you, nor is it beyond reach.

- 12 It is not in the heavens, that you should say,
"Who among us can go up to the heavens and get it
for us and impart it to us, that we may observe
it?"
- 13 Neither is it beyond the sea, that you should say,
"Who among us can cross to the other side of the
sea and get it for us and impart it to us, that we
may observe it?"
- 14 No, the thing is very close to you, in your mouth
and in your heart, to observe it.
- 15 See, I set before you this day life and
prosperity, death and adversity.
- 16 For (For Septuagint reads "If you obey the
commandments of your God הוהי, which.") I command
you this day, to love your God הוהי, to walk in
God's ways, and to keep God's commandments, God's
laws, and God's rules, that you may thrive and
increase, and that your God הוהי may bless you in
the land that you are about to enter and possess.
- 17 But if your heart turns away and you give no heed,
and are lured into the worship and service of
other gods,
- 18 I declare to you this day that you shall certainly
perish; you shall not long endure on the soil that
you are crossing the Jordan to enter and possess.
- 19 I call heaven and earth to witness against you
this day: I have put before you life and death,
blessing and curse. Choose life—if you and your
offspring would live—
- 20 by loving your God הוהי, heeding God's commands,
and holding fast to [God]. For thereby you shall
have life and shall long endure upon the soil that
הוהי swore to your fathers Abraham, Isaac, and
Jacob, to give to them.
- לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָנוּ הַשָּׁמַיִמָּה וְיִקְחָהּ לָנוּ
וְיִשְׁמְעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה:
- וְלֹא-מֵעַבֶּר לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר-לָנוּ אֶל-עֶבֶר הַיָּם וְיִקְחָהּ לָנוּ
וְיִשְׁמְעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה:
- כִּי-קֵרוֹב אֵלַיךָ הַדָּבָר מֵאֵד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ:
- רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַטּוֹב וְאֶת-הַמָּוֶת וְאֶת-הָרָע:
- אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָתְךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹּת בְּדַרְכָּיו
וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּית וְרַבִּית וּבְרָכָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-אֶתָּה בֹּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
- וְאִם-יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדְחִתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַעֲבַדְתָּם:
- הַנִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֵּאבְדוּן לֹא-תֵאָרִיכּוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה
אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
- הַעֲלִיתִי בְכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה וּבִחְרַת בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיָה אַתָּה
וְזָרַעְךָ:
- לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבְּקָה-בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ
וְאַרְךָ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְתֶת לָהֶם: